

Опанування теоретичними засадами і практичними навичками перекладу допоможе студентам у роботі над курсовими і дипломними проектами та опрацюванні різноманітної інформації, відтвореної іноземною мовою. Компетенції, на відміну від засвоєних знань, умінь і навичок, мають особливість модифікуватись, комбінуватись і у цій якості являти собою відправні точки для прийняття евристичних рішень.

Оскільки літературна норма мови фіксується у словниках, граматиках, довідниках, тобто підлягає кодифікації, важливим завданням при формуванні перекладацьких компетенцій у студентів-економістів є навчити їх користуватися словниками різних

Find similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

технологіям і технологіям дискурсивного аналізу.

Розуміння суті перекладу в цілому та виявлення його особливостей залежно від способу здійснення самого процесу перекладу дозволить розвивати у студентів компетентності, необхідні для успішного здійснення комунікації між спеціальними формами фахових знань з економіки та різними комунікативними культурами. Перекладацькі компетенції повинні бути конкретизовані з урахуванням специфіки майбутньої професійної діяльності.

Машкова І. М., старш. викл.
кафедри іноземних мов
фінансово-економічного факультету

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ЯКОСТЕЙ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ У НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Сучасна педагогіка відмовляється від навчання, у якому студент є об'єктом навчальної діяльності, і переходить до системи організації підтримки і стимулювання пізнавальної самостійності, створення умов для творчості, до педагогіки співпраці. Педагогіка співробітництва — напрям педагогічного мислення і практичної діяльності, мета якого демократизація й гуманізація педагогічного процесу, спрямована на подолання недоліків традиційного навчання.

Педагогіка співробітництва, яку у скандинавських країнах називають педагогікою діалогу, набуває популярності в сучасній європейській освіті. Її головна мета — надання особистості потужної життєвої мотивації, формування її потенціалу як системи творчих здібностей і передумов їх реалізації, виховання її впевненою у своїх правах і свідомою в обов'язках, надання їй автономності як запоруки її самоактуалізації.

У розробці та використанні технологій, спрямованих на оволодіння студентами навичок пошуку, опрацювання та використання нової інформації, актуальним є перехресний метод викладання, який забезпечує таке плідне поєднання вузькоспеціалізованого мислення із системним підходом, що його можна вважати одним із найважливіших засобів, а можливо, й ідеалом майбутньої системи освіти.

Готуючи студентів до участі у наукових конференціях, викладачі використовують різні моделі систематичного дослідження. Викладання, яке має імітувати дослідницький процес, водночас підвищує професійний рівень науково-педагогічних працівників і спонукає студентів до проведення наукових досліджень із актуальної проблематики.

При підготовці та навіть під час проведення студентської наукової конференції використовуються кілька видів тренінгу: тренінг партнерського спілкування, тренінг сенситивності та тренінг креативності, які націлені на формування та розвиток ефективних комунікативних компетенцій. Тренінгові вправи, направлені на розвиток сенситивної здібності, оптимізують можливості студента встановлювати та підтримувати контакти у спілкуванні. Продуктами тренінгу креативності є швидкість, гнучкість, точність, оригінальність мислення, толерантність, здатність до вирішення проблемних завдань та ситуацій. Тренінг партнерського спілкування створює такий рівень відкритості, довіри, емоційної свободи, згуртованості, такий стан кожного учасника конференції, що дозволяє успішно працювати і просуватися до своєї майбутньої професії.

Дискусія як навчальний варіант роботи зі студентським колективом згодом у ході студентської наукової конференції демонструє свою ефективність і стає одним із ключових моментів конференції.

Використання синектики як моделі групового вирішення проблеми з використанням домислів, сміливих гіпотез, «хибних ідей» та інтуїтивних рішень цілеспрямовано вводиться у навчальний процес як методика стимулювання творчої роботи студентів при підготовці їх до майбутньої наукової діяльності.

Одним з найактуальніших завдань вищої освіти є постійне підвищення професійної компетентності професорсько-викладацького складу, який уміє будувати партнерські стосунки зі студентами та громадою. Рівень майстерності викладача передбачає вміння аналізувати отримані результати, прогнозувати результат навчального процесу, конструювати та організовувати диференційоване педагогічне спілкування у співробітництві зі студентами протягом усіх років навчання у вищому навчальному закладі, спрямоване на здійснення індивідуального розвитку кожного студента та високі успіхи у навчанні.

*Мендрух Ю. М., старш. викл.,
кафедра іноземних мов ФЕФ*

НАВЧАННЯ ОСНОВ НАУКОВОГО ПИСЕМНОГО МОВЛЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО ПРОФІЛЮ

Інтеграція України до європейської та світової спільноти, приєднання системи вищої школи до Болонського процесу з одного боку розширюють можливості майбутніх та дипломованих фахівців отримати закордонний досвід, з іншого — висувають нові вимоги до професійної підготовки конкурентноспроможних, компетентних спеціалістів. Важливим компонентом професійної компетентності майбутнього фахівця фінансово-економічного профілю є вміння письмово висловлюватися англійською мовою з наукових питань у галузі економіки. Отже, в таких умовах вивчення основ наукового писемного мовлення англійською мовою є досить актуальним.

Академічне письмо передбачає врахування особливостей цільової аудиторії читачів, мети написання (наприклад, проінформувати, пояснити, довести, переконати тощо), організації або методу викладення (тобто, структурування інформації відповідно до певної моделі), академічного стилю (тобто, лексичні та граматичні особливості академічного письма), зв'язності мовлення (тобто, когезії та когерентності). На думку Є.В. Васильської, розвивати навички академічного писемного мовлення англійською мовою доцільно в процесі виконання такого виду